

Finalment, es referia a algunes comunitats autònomes com nacions oprimides per l'estat espanyol. Vosté ha afirmat que la Comunitat Valenciana ha de sumar-se al procés independentista català.

¿Per què no fixa vosté una posició clara enfront del desafiament independentista? ¿Fins a quan haurem de tolerar els valencians i valencianes la seua ambigüitat en este tema? ¿Realment creu que pel fet de ser conseller ha de deixar enrere la seua vertadera opinió política? ¿Com poden tindre certesa els valencians i valencianes que el nostre conseller d'educació i cultura i esports defense a la comunitat i els nostres interessos? (*Soroll de papers*)

Sí, senyor conseller, l'esport és un idioma universal on tots els esportistes i els dirigents mos hem entés sempre. Ha sigut arribar vosté i amb la seua actitud radical el que està aconseguint és polititzar el món de l'esport per als seus interessos separatistes i independentistes.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, moltes gràcies.

Bé, li havia agraït que haguera sigut directa pel que feia a la pregunta.

Li torne a repetir que jo vinc molt a gust, i estic molt a gust, i estic molt bé venint a Les Corts. Per tant, vinc i responc totes les preguntes que es fan com pertoca.

La pregunta anava en esta línia de subvencions i jo li responc una altra vegada. Ja li he dit que no n'hi ha cap canvi, el que n'hi ha és una nova línia per molt que vosté haja dit el contrari. De fet, va ser l'últim any, al 2011, quan va haver-hi una línia destinada a aquests tipus de partides, unes finalitats tan dures i tan obscures com pagar els equipaments o els desplaçaments a unes federacions –com vosté diu–, que costa moltíssim poder anar i ser esportista; jo també ho he sigut, sé perfectament el que costa entrenar i poder arribar a un cert nivell d'elit per poder competir.

I, per tant, resulta que va ser el 2011 l'últim any que apareix una partida, i just no es va acabar ni de gestionar, no va arribar a les federacions perquè vostés quan estaven governant no van ser capaços ni de gestionar-ho, l'any 2011.

Però no només això, la finalitat diu clarament «per a finançar despeses corrents de les seleccions i homogeneïtzar la imatge de l'esport de la Comunitat Valenciana en competicions supracomunitàries». ¿No sé què li troben a això? Diria que estan tots completament d'acord.

I, bé, mire, entraré i li explicaré una cosa perquè pense que tot el món l'ha de conèixer, i vostés jo diria que la coneixen molt bé. Els agrada fer alarmisme, i és normal perquè han

d'intentar buscar alguna situació, ¿no?, però el que és cert és que probablement ho fan per a amagar... –vosté mateix ho ha dit–, diu que és antiestatutari.

I, precisament, jo li volia parlar de l'Estatut perquè és un estatut que vostés mateixos van aprovar, el Partit Popular, i que en el seu article, per exemple, diu: «El poble valencià, històricament organitzat com a Regne de València, es constituïx en comunitat autònoma, dins de la unitat de la nació espanyola, com a expressió de la seua identitat diferenciada com a nacionalitat històrica.» Ho van proposar vostés, ho van votar vostés i no van fer ninguna alarma, ¿no? (*Aplaudiments*) Bé. I no sé si és que estaven polititzant l'estatut, no ho sé, però evidentment vostés van definir ahí.

També, en l'article 57 on parlen, per exemple, del monestir de Santa Maria de la Valldigna i també parlen de la grandesa del poble valencià reconegut com a nacionalitat històrica. Igual han oblidat eixa grandesa. (*Veus*) Bé. I acabe.

Miren, nosaltres tenim claríssima quina és la nostra voluntat pel que fa a l'esport, a recolzar l'esport base. ¿Vostés saben què feien amb les seleccions valencianes? Muntar un partit de futbol pagat per Radiotelevisió Valenciana per a uns esportistes que ja són d'elit i que ja tenen la vida solucionada en el seu món de l'esport i, en canvi, no han recolzat en els últims anys les seleccions valencianes de base, de les federacions esportives de base que són les que hem de recolzar.

I això és el que estem fent nosaltres en aquesta línia de subvencions, en aquesta línia d'ajudes, recolzar l'esport de base, que estic segur que vosté, com li agrada també l'esport, estarà d'acord que hem de fer.

Per tant, simplement això, dir-li que nosaltres anem a ajudar a totes les federacions que vullguen representar el poble valencià en les seues competicions, que tindran ajudes, que els seus pares no hauran de tornar a pagar els seus equipatges ni els desplaçaments, i que esta és l'ajuda i eixe és l'alarmisme que a vostés els agrada crear cada dia.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

A continuació, per a formular la pregunta número 244, que formula el diputat Rubén Ibáñez al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Senyor Ibáñez té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Muy buenas tardes, *consellers*, *conseller* de hacienda.

Iniciamos año e iniciamos presupuesto. «1.300 millones inventats, i ho diem, estan inventats, perquè és una reivindicació.»

Esas fueron sus palabras en la rueda de prensa de presupuestos, rueda de prensa que, después, al día siguiente se podía leer en la prensa cómo el Consell se inventa 1.300 millones

de ingresos para cuadrar el presupuesto o cómo el Consell introduce en los presupuestos 1.300 millones ficticios. Usted acuñó un nuevo término en estas Cortes, *fictici*, es conocido como «el conseller fictici».

Pero ¿cuándo una reivindicación computa en un presupuesto, señor *conseller*? Hasta ahora, hasta la llegada de ustedes al gobierno valenciano, conocíamos que en un presupuesto se computan los ingresos y los gastos; ahora sabemos que, además de los ingresos y los gastos, computan también las reivindicaciones.

Bien, le he dicho que hemos empezado el año y hemos empezado el nuevo presupuesto. Y por ello le pregunto: ¿ha ingresado ya el gobierno valenciano los 1.300 millones de euros ficticios que recoge el presupuesto y cuáles son sus consecuencias presupuestarias si no llegan?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Senyor conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, senyor president.

En relació a la pregunta de la seua senyoria referent a l'ingrés de 1.300 milions d'euros que vosté anomena «ficticis», he de dir-li, en primer lloc, que són 1.300 milions necessaris; necessaris perquè els drets dels valencians a la sanitat, a l'educació, a l'atenció en situació de dependència, a la lluita contra la pobresa energètica, a la conservació del medi ambient, a disposar d'infraestructures o impulsar el coneixement en la nostra economia siguen reals, iguals a la resta d'espanyols, i perquè no disminuísca encara més la despesa per càpita que –com tots vostés saben– és la més baixa de totes les comunitats autònomes. Amb 1.300 milions continua sent la més baixa de totes les comunitats autònomes.

Renunciar a això, deixant de pressupostar-los, o pitjor encara –com feien vostés–, pressupostant-los en la seua absència perquè passaren desapercebuts, ingressos que sabien, afectats a partides, que no es cobrarien mai –com feien vostés, dic– equival, això sí, a declarar ficticis, declarar ficticis els drets dels valencians.

Este govern ni ho fa ni ho farà mai, tot el contrari. Ho hem posat ben de lleu per tal que siga evident, entés per tot el món, perquè a qui corresponga prenga les mesures que cal prendre, fins i tot perquè la Constitució espanyola, la constitució que defensen tant el seu partit com el meu obliga a prendre's en consideració això, els drets dels valencians.

L'actual govern valencià no serà còmplice per encobriment d'un infrafinançament que minva els drets dels valencians.

Estem dedicant un percentatge més alt del pressupost que altres comunitats autònomes a atendre els serveis bàsics dels espanyols que viuen a la Comunitat Valenciana i, tot i així, els recursos disponibles per a eixos ciutadans, és a dir, per als cinc milions de valencians, són més baixos que els que disposen la

resta d'habitants de l'estat. Si vosté creu que això és fictici, que vinga el nostre senyor i que mos veja. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyor Ibáñez, per a acabar de formular la pregunta.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, señor presidente.

Señor *conseller*, no le voy a robar los derechos de autor. El término *ficticio* ya es ampliamente conocido. Es un término suyo, le acompañará ya el resto de su andadura política.

Pero, mire, yo creo que es posible que usted y yo no hablemos el mismo lenguaje. Yo no sé si lo que no ha entendido es 1.300 millones, si lo que no ha entendido es la palabra *ficticia*, si lo que no ha entendido es la palabra *presupuesto* o quizá no ha entendido el término *no llegan*. Mi pregunta ha sido muy clara. Su respuesta ha sido ambigua, como siempre. Los cuentos que nos viene a contar siempre.

Mi pregunta era así: ¿ha ingresado ya el gobierno los 1.300 millones ficticios que recoge el presupuesto? Y, ¿cuáles son sus consecuencias presupuestarias si no llega? Era muy sencillo. Era muy sencillo para cualquier que quiera dar explicaciones y no para quien no tiene explicaciones y vive de los inventos imaginarios que solo usted tiene.

Pero, mire, usted dice: «Los 1.300 millones son necesarios.» Y tanto. Para ustedes 1.300 millones no es que son necesarios, son muy necesarios. Teniendo en cuenta que de los 1.300, 900 se los gastan en gasto corriente, deben de ser muy importantes, esos y muchísimos más.

Pero, mire, usted no solo no nos ha contestado la pregunta, porque no tiene respuesta, porque no sabe qué decir, porque usted vive de la invención. Pero el problema de su invención no es un problema del gobierno. Es un problema de los valencianos. 1.300 millones, señor *conseller*, es la totalidad de la *conselleria* de la persona que está a su lado –la vicepresidenta– más la *conselleria* del señor que empieza esta línea de aquí –economía, turismo, empleo, industria–. Esas dos *consellerias* están en el aire. Pero están en el aire por sus sueños ficticios, señor *conseller*. Porque usted se está amparando en una reivindicación, pero no está dando una solución a los valencianos. Usted está creando un grave problema a los valencianos.

Ustedes pueden seguir haciendo todos los anuncios que quieran, pero detrás de cada anuncio, lo que hay es un vacío, un vacío que se llama «1.300 millones», un vacío que se llama «su silencio», vergonzoso, por cierto. Es la tercera vez que le preguntamos esto. Usted no tiene una sola respuesta sobre esto. Y no me lo diga a mí. Dígaselo a los valencianos. Dígale a los valencianos que el 1 de enero usted ha empezado el año sin 1.300 millones que recoge el presupuesto de La Generalitat. Dígale a esos valencianos que hoy todavía no están los 1.300. Pero dígale a los valencianos que usted ni sabe dónde van a estar esos 1.300. Y que la política de igualdad, las políticas sociales, la industria, el comercio, el empleo están en peligro por su irresponsabilidad.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Ara li explicaré això dels 1.300 milions. Però jo volia recordar-li que en el pressupost de 2015, el meu antecessor, el senyor Moragues, va ficar 1.600 milions que no existien: 1.000 milions al fons de competitivitat, 200 a patrimoni que no existia. ¡1.600 milions que no existien!, que no existien. (*Aplaudiments*) Per a... per a... per a, senyories... (*veus*)

El senyor president:

Un segon, conseller.

Demane silenci...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...per a amagar el que és un dret dels valencians, que és reivindicar que el nostre infrafinançament és evident.

Però vaig a contestar-li, perquè tampoc m'agrada posar-me al seu nivell d'alçar la veu i dir mentides i dir eixe vocabulari estrany a la vida parlamentària. Mire, li vaig a explicar molt bé, li vaig a explicar molt bé de què va això.

Hi han diferents escenaris per al tema dels 1.300 milions. El primer escenari és que al llarg del 2016 puga aprovar-se un nou sistema de finançament que ens atorgue el que ens respon segons un criteri més igualitari amb efecte de l'1 de gener. Amb això, segurament rebríem més de mil tres-cents milions pressupostats.

El segon escenari, menys favorable, és que no s'arribe a pactar un nou sistema de finançament, sobretot ara amb els problemes que n'hi ha de conformació d'un govern a l'estat, però que el Govern d'Espanya, qualsevol que siga, qualsevol que siga, haja entés la injustícia que pateix la Comunitat Valenciana i habilite una partida extraordinària per als casos més greus d'algunes comunitats autònomes; sens dubte, Múrcia i nosaltres, els que estem en pitjors condicions.

I la tercera opció, la pitjor de totes, és la dels anys passats, seguir el mètode del govern del Partit Popular al capdavant de La Generalitat. Com se pressuposaven ingressos més ficticis encara perquè se sabia que no s'havien d'ingressar i, a més a més, tampoc es demanava a ningú per tal que s'ocupara de proporcionar-los, no hi havia cap esperit reivindicatiu... d'eixa manera, anaven successivament a impagaments a proveïdors, al dèficit al moment que el pla de pagaments a proveïdors o el FLA feia possible pressupostar-los i a l'endeutament una volta que el ministeri d'hisenda transferia els diners.

En resum, l'actual govern, el que ha fet és obrir la possibilitat que eixos 1.300 milions apleguen al pressupost de La Generalitat. I, en tot cas, pel que fa a les conseqüències pressupostàries que preocupen la seua senyoria en cas que no apleguen, sempre ens quedarà el mètode PP, el mètode de la legislatura passada,

sol·licitar al termini de cada any un fons de liquiditat autonòmic extraordinari per finançar la desviació del dèficit.

Poc abans que el Partit Popular deixara el govern...

El senyor president:

Conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...a mitat de 2015, es van rebre 2.200 milions per eixugar l'excés de dèficit acumulat abans del 2014. Fa poc hem rebut 1.400 milions d'euros corresponents a la desviació del dèficit de 2014 i, d'ací a poc, haurem de demanar un nou FLA extraordinari per tal de cobrir la desviació del dèficit de 2015, la qual va generar també bàsicament...

El senyor president:

Conseller...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...el govern del Partit Popular a La Generalitat, que al 30 de juny havia compromés el 80% de la despesa de tot l'any i el dèficit abastava una desviació de l'1,3% –ja acabe, president– de l'1,3% del PIB, molt per damunt del 0,7% autoritzat per a tot l'any.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Passem a la pregunta 261, que formula la il·lustre diputada Beatriz Gascó al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

La senyora Gascó Enríquez:

Buenas tardes, señor Marzá y miembros del Consell.

El pasado 30 de noviembre autorizó al Ayuntamiento de Bigastro a participar en «Xarxa llibres». Sin embargo, el 14 de diciembre, dicho ayuntamiento recibió informe desfavorable de la Dirección General de Presupuestos para ese mismo proyecto. ¿Cómo puede explicar este escenario y qué medidas va a poner en marcha para solucionarlo?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Senyor conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

President.

Senyories.

Gràcies.